

ОРГАНІЗАЦІЯ СПІЛКУВАННЯ З ОДНОГРУПНИКАМИ ЯК ОСНОВА ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ СТУДЕНТА

Дудка І.А.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

У даний час виник освітній напрям у педагогіці: «педагогіка оздоровлення». В основі оздоровлення лежать уявлення про здорову молодь, яка є практично досяжною нормою розвитку людини і розглядається як цілісний тілесно-духовний організм. Залучення до здорового способу життя студентів на основі здоров'язберезувальних технологій повинно стати пріоритетним напрямом у діяльності кожного навчального закладу.

Викладач університету у змозі зробити для здоров'я студентів більше, ніж лікар. Це не означає, що викладач повинен виконувати обов'язки медичного працівника. Просто він повинен працювати так, щоб навчання студентів не завдавало шкоди їх здоров'ю, а самі вони привчалися до свідомого вибору безпечних і здорових форм поведінки.

Здоровий спосіб життя не займає поки перше місце в ієрархії потреб і цінностей студентської молоді. Але якщо ми навчимо студентів цінувати, берегти і зміцнювати своє здоров'я, якщо ми будемо особистим прикладом демонструвати здоровий спосіб життя, то тільки в цьому випадку можна сподіватися, що майбутні покоління будуть здорові і розвинуті не тільки особистісно, інтелектуально, духовно, а й фізично. Якщо раніше говорили: «У здоровому тілі — здоровий дух», то не помилиться той, хто скаже, що без формування світогляду не може бути й здорового організму.

Світогляд складається на базі тих знань, навичок і вмінь, які людина отримує в самому ранньому дитинстві. Саме знання формують світогляд, а він у свою чергу формує культуру людини. Робимо акцент на гігієнічній культурі, як елементі загальнолюдської культури. Таким чином, здоров'я людини — це не тільки відсутність хвороб і благополуччя, це — наявність гігієнічного світогляду та гігієнічної культури.

Для студентської молоді засвоєння культурних цінностей визначає їх поведінку, медичну, гігієнічну активність, спрямовану на збереження і зміцнення здоров'я. Світогляд визначає потребу в доброму здоров'ї. Турбота про здоров'я та його зміцнення є природною потребою культурної людини, невід'ємним елементом її особистості [2, с. 28].

На здоров'я студентів впливає організація спілкування у системі викладач-студент, студент-студентська група. Створення спільності в житті викладач-студент, розширення сфери їхнього співробітництва і змістових контактів як основи переходу до нового типу стосунків є важливою проблемою у вихованні студентської молоді і необхідною та обов'язковою умовою розгортання процесу збереження здоров'я.

Міжособистісне спілкування студента реалізується як у спілкуванні з викладачами, так і у спілкуванні з одногрупниками. Їх роль у формуванні особистості студента є якісно різною. Якщо у спілкуванні з викладачами студент засвоює суспільно значущі критерії оцінок, цілі та мотиви поведінки, способи аналізу навколишньої дійсності й способи дій, то спілкування з однолітками є своєрідним випробуванням себе у особистісній сфері, що породжує специфічну моральну проблематику. Студентська група впливає на розвиток здоров'я кожної особистості. Саме в умовах спілкування з одногрупниками студент постійно зіштовхується з необхідністю застосовувати на практиці засвоєні норми поведінки [3].

Спілкування у студентській групі істотно відображається на розвитку особистості студента. Від стилю спілкування, від положення серед студентів залежить, наскільки студент почуває себе спокійно, емоціонально-комфортно, задоволено, якою мірою він засвоює норми здорового способу життя та культури здоров'я.

Спілкування — це не тільки обмін інформацією між викладачем і студентом, але й взаємодія, взаємовплив. Студент «переживає» спілкування не тільки на інтелектуальному, але й на фізіологічному й емоційному рівнях.

Психологія спілкування будується на основі суперечливого переплетіння двох потреб: відокремлення (приватизації) і аффіліації, тобто потреби в приналежності, включеності в студентську групу.

Все це разом узяте, визначає мотивацію поведінки студентів, спрямовану на збереження здоров'я, як безцінного дару самої природи. В останні роки зросла прагматична цінність здоров'я. Це пов'язано зі зміною соціальних відносин у суспільстві, переглядом ціннісних орієнтацій. Поступово приходиться розуміння того, що здоров'я — це невід'ємна умова в будь-якій галузі діяльності людини — матеріальної чи духовної. Головне розуміти істину: «Було б здоров'я, а інше додається».

Література

1. Світлична О. Ф. Здоров'я через освіту / О. Ф. Світлична // Управління школою. — 2006. — № 29. — С. 2–24.
2. Суrowегина І. Т. Здоровий образ жизни выбери сам / І. Т. Суrowегина // Екологія и жизнь. — 2007. — № 4. — С. 28–31.
3. Титаренко Т. М. Актуальні соціально-психологічні настанови молоді на здоровий спосіб життя / Т. М. Титаренко // Вісник Київського міжнародного університету. — Вип. 6 — К., 2005. — С. 172–186. — (Серія «Психологічні науки»).

ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ — ВАГОМА СКЛАДОВА ПОБУДОВИ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Коваленко М.В.

Комунальний вищий навчальний заклад I рівня акредитації Полтавської обласної ради «Кременчуцький медичний коледж» імені В.І. Литвиненка

Неможливо прийняти жодного мудрого рішення, не беручи до уваги факт, що світ є не тільки таким, яким він є тепер, але і таким, яким він буде.

**Айзек Азімов,
науковець і письменник
(1920-1992)**

Професія медичного працівника всіма своїми гранями щонайчастіше доторкається до понять «екологія», «екобезпека як запорука здоров'я», «екологія душі», тому вивчення ролі чинників навколишнього середовища